

Legaal en illegaal naast elkaar

In de tijden nadat de zeezenders voor de Nederlandse kust, zo was de bedoeling in 1974, via een wetgeving zouden worden verdreven, waren er gelukkig nog een aantal dat werd opgestart. Te denken viel daarbij aan stations als Delmare, Monique, Laser, Radio 819 en Radio 558. Maar ook het doorgaan, ondanks de wetgeving, van Radio Mi Amigo en Caroline mag niet worden vergeten.

Een ander gegeven was dat er in tal van steden en dorpen in Nederland meer en meer radiostations met een professionele opzet werden opgericht en zeer succesvol werden met vele luisteraars en vele invallen van de toenmalige RCD. Er werd grof geld verdiend door stations vooral in het westen van ons land. Lokale radio kwam er pas in 1985, waarbij ik de eer had als eerste presentator te mogen functioneren van Radio Stad in Groningen. Let wel, je kon de eerste weken van Radio Stad het station niet via de radio beluisteren daar het signaal slechts werd uitgezonden via het televisie-informatiekanaal van de lokale kabel van destijds.

Na de ziekenomroep periode, waarbij ik een 13 tal jaren actief was, besloot ik wat breder radio te gaan maken wat al vrij snel zich uitte in het maken van programma's voor diverse stations in Groningen als Lago FM, K98, Radio Groningen en Radio Atlantis en Den Haag (Hiro), België (Nova) en nog een aantal andere stations. De programma's werden destijds gewoon opgenomen in de studio van Park Radio Producties in Groningen, waar ook de productiemaatschappij Intersounds Producties haar opnames maakten. Park Radio Producties maakte programma's voor ziekenomroepen en bejaardentehuizen maar sommige medewerkers deden veel meer.

Intersounds Producties werd gerund door Kees 'Snor' Hoogland, een cafetariahouder aan het Rivierenhof te Groningen, die zo de nodige lijntjes richting de sportverenigingen had. Hij vond ons, Paul Peters

en Ton Vogt ofwel Paul de Haan en Hans Knot, bereid om voor diverse sportverenigingen reclamespots in te spreken. Uiteraard waren de eerste namen onze deejay en voice-over namen. Zo kon het gewoon gebeuren dat onze stemmen niet alleen waren te horen via het illegale radiostation Radio Groningen maar ook in de ijshal van Groningen, waar GIJS ijshockey beoefende. Verder ondermeer in de toenmalige Martinihal, waar basketbal werd gespeeld door Donar en in het Oosterparkstadion voor de wedstrijden van FC Groningen.

Radio Groningen was een project waarbij een viertal mensen programma's opnam op doordeweekse dagen, die op de zondagavond en de woensdagavonden werden uitgezonden. Eerst vanaf een locatie aan de Oostersingel in Groningen vrijwel tegenover de oude poortingang, en later vanuit de gemeente Eelde. De wekelijkse programma's kregen veel response via een postbusnummer, die daarvoor speciaal in gebruik werd genomen. Uiteraard bleven de sponsors niet uit en werden er grappige commercials gemaakt voor een diversiteit aan bedrijven. Van een hengelsportwinkel in Hoogkerk tot een bloemist in de Martinistad en van een platenzaak tot en met een Johan Franke de Meubelgigant, alles werd aangepakt om het station draaiende te houden.

De platenzaak de Cirkel, ging zelfs zo ver door iedere week alle nieuwe LP's, die men belangrijk vond, te leveren voor het draaien in de wekelijkse Cirkel LP show. Zelfs kwam het zover dat vanuit Delft een cassetteband aan ons werd opgestuurd waarop een nieuwe groep zich voorstelde. Een platencontract had men nog niet maar het ging om de eerste opnamen van een groep met de naam 'De Dijk'.

Gekke dingen deden we destijds, waaronder promotiespots maken waarin we de luisteraars, en dus de Stad Groningers, probeerden duidelijk te maken dat inzet voor het milieu heel belangrijk was. Gelukkig heb ik een aantal van deze spots recentelijk digitaal gemaakt en bijna 35 jaar na het produceren daarvan besef ik dat de overal voorkomende glasbak rond die tijd werd geïntroduceerd. In

één van de spots promootten we destijds het nut van het toen nog groene monster.

De naam Park Radio Producties ontstond trouwens door het gegeven dat de productiestudio was gevestigd op een zolderverdieping aan de Parkweg in Groningen. Dezelfde zolder waar tegelijkertijd heftige verbindingen werden gedraaid op zondagen via de korte golf en de zogenaamde Whisky Oscar Groep. Illegale verbindingen waarbij geprobeerd werd op één dag zoveel mogelijk staten van de VS te bereiken via verbindingen met collega 'amateurs' en ook de overzeese gebieden werden aangedaan. Er ontstond een wekelijkse competitie met Errol, Marcel, Jelle en Hans met als doel wie de meeste staten die dag zou contacten.

Studio Radio Groningen en veel meer

De radioprogramma's werden niet alleen voor Radio Groningen gemaakt want daarvoor hadden we de AM al onveilig gemaakt. Paul de Haan en Hans Knot hadden namelijk kennis gemaakt met ene Jacob, die in de buurt van Vlagtwedde op een boerderij woonde en met hoogvermogen zijn zender de betonlucht instuurde. Hij zag wel wat zitten in een speciale show met radionieuws. Nu hadden we, samen

met een aantal anderen, destijds de Freewave opgericht. Een tijdschrift dat nu nog steeds bestaat maar niet alleen over de media maar vooral over nostalgie bericht. Aldus geschiedde en kwam een keer per maand de Freewave Informatie Show in de ether met Wil van der Enden, Paul Peters en Ton Vogt op Radio Nolan. Wil was mijn broer Jelle. Let wel, wij namen de programma's op en weer anderen namen de banden aan en zonden ze uit.

Er gebeurde dus behoorlijk veel in de studio aan de Parkweg, dat alles naast de vaste 40 uren baan die ik bij de universiteit bekleedde. Paul de Haan en ik besloten ook rond die tijd ons te verdiepen in de productie van een documentaire over de geschiedenis van de zeezenders. Maanden achterelkaar zaten we avonden lang scripts te schrijven, banden door te luisteren, montages te maken en verbindende teksten in te spreken hetgeen resulteerde in een documentaire met een lengte van 49 uur, die later nog verlengd werd met vele tientallen uren. Immers de geschiedenis van de zeezenders liep ondertussen nog steeds en dus konden er telkens aanvullingen op de documentaire worden gemaakt.

Vrijwel tegelijkertijd trok ons werk aandacht bij journalisten van een aantal kranten. Zo waren er velen die uitgebreid schreven over de immense productie van voornoemde documentaire en het Nieuwsblad van het Noorden pakte daarbij ook nog eens uit over het Radio Groningen project. Zo kon het gebeuren dat binnen een week twee foto's in zowel de Volkskrant als in het Nieuwsblad van het Noorden werden afgedrukt die vrijwel identiek waren. Het waren foto's genomen van de studio van Park Radio Producties. Op de ene stond ik afgebeeld met op de achtergrond het grote bandenarchief met radio-opnamen en op de andere foto stonden geen personen afgebeeld maar slechts de studio. We hebben destijds wel enigszins in de rats gezeten of er heldere momenten zouden komen bij vertegenwoordigers van de opsporingsdienst door beide foto's naast elkaar te leggen. Gelukkig is het nooit zo ver gekomen.